

Доземне існування і всезагальне братство на основі Євреїв 12:9?

Сьогодні лунає численна кількість голосів, які переконують нас, що вони правильно розуміють Святе Письмо, і тільки в них істина. В цій статті ми розглянемо тлумачення, яке дають мормони на уривок з послання до Євреїв 12:9, що веде їх до вчення про всезагальне духовне братство людей і про доземне існування людських душ. Ми оцінимо їх тлумачення і порівняємо з Біблійним вченням про Отцівство Бога.

Основна частина

Мормони вважають, що всі люди - це діти Бога, Отця Небесного, через їх духовне народження в духовному світі ще до того, як вони народились на землі від земних батьків. Завдяки своєму духовному народженню, всі люди - духовні брати та сестри. В одному з уроків у книзі "Основи Євангелії" учня просять звернутися до Євр. 12:9, питаючи його: "Яке наше споріднення з Богом та один з одним?" ("Основи Євангелії" ЦІХСОД, с. 9). При цьому очікується, що той, хто читає "Основи Євангелії" відповідь приблизно таке: "Наші духи були народжені нашим Небесним Отцем перед нашим народженням на землі, і тому всі люди - наші духовні брати та сестри".

Мормони кажуть, що розуміти цей текст треба буквально, і буквально розуміння приведе нас до того, що Бог - Отець наш від вічності: "Отець, Елохім, названий Отцем тому, що Він - буквальный батько духів смертних (Євр. 12:9). Це отцівство не алегоричне. Всі окремі людські духи були народжені (не створені з нічого чи сотворенні) Отцем в передсмертному стані, де вони жили і були виховані Небесними Батьками. Ці духовні діти Отця прийшли на землю, щоб придбати смертні тіла" (Бог Отець, "Енциклопедія Мормонизма", т. 2)¹.

Є кілька причин, чому важко погодитися з твердженням мормонів про те, що всі люди - діти Божі від вічності, і що існує всезагальне духовне братство людей, що ґрунтується на цьому народженні: проблеми з тлумаченням уривку, протиріччя вченню Біблії.

Проблемне тлумачення

По-перше, саме тлумачення мормонами даного уривку проблематичне.

Буквальне розуміння тексту Біблії - один з важливих методів інтерпретації. Однак сліпе застосування цього методу може привести до досить безглузвих і невідповідних до вчення Біблії висновків. Щоб уникнути неправильних висновків з будь-якого тексту Біблії, потрібно враховувати контекст уривку. Саме контекст визначає значення слова, фрази чи речення. Саме контекст допомагає зрозуміти думку автора: безпосередній контекст, контекст книги та всієї Біблії.

Оскільки послання було написано для євреїв (див. Євр. 1:1), то для нас важливо з'ясувати, як вони розуміли отцівство Бога. Деякі вірші Старого Заповіту свідчать про те, що отцівство Бога мало на увазі для євреїв стосунки, які Бог мав з їхнім народом: Бог називав Ізраїля сином, первородним (Вих. 4:22; Єр. 31:9). Більше того, це батьківське ставлення будувалося не на буквальному народженні Ізраїлю, але на Божому вибранні і турботі, послухові Ізраїлю Божим словам і слідуванню за Ним

(Повт. Закону 7:6-8; Іс. 63:16; 64:8; Єр. 3:19 пор. з 2 Кор. 6:18). Тому напучування автора послання до Євреїв "коритися Отцеві духів" було зрозуміле і знайоме для його отримувачів (Євр. 12:9 пор. Іс. 30:1; Єр. 3:22).

Послання до Євреїв можна розділити на дві частини: доктринальну, в якій автор обговорює вищість Ісуса (1-10:19), та практичну частину, в якій він напучує читачів покоритися Ісусові, який вищий над усім (10-13). Саме практичні аргументи наводить автор в розділі 12, коли каже про Боже покарання. Як покарання тілесних батьків свідчило про наше синівство, так і покарання небесного Отця свідчить про ті стосунки, які ми маємо з Ним. В цьому розділі автор проводить паралель між земним та духовним батьківством і підкреслює, що Небесний Отець, так само як і хороші земні батьки, бажає своїм дітям тільки добра.

Можна погодитися з мормонами, що отцівство Бога в посланні до Євреїв 12:9 не алегоричне. Але ми не можемо погодитися, що твердження "людські духи були народжені (не створені з нічого чи сотворенні) Отцем в передсмертному стані, де вони жили і були виховані Небесними Батьками" базується винятково на цьому уривку Писання. В даному тексті Біблії, якщо бути чесним у підході до тексту, зовсім неможливо дійти до подібного висновку. Текст просто не говорить про це. Бог названий "Отцем духів", але не сказано, коли Він став нашим Отцем, а ми Його дітьми. В даному уривку концентрується увага на нашому зв'язку з Отцем і на стосунках послуху Богові, але нічого не говориться про те, коли цей зв'язок виник. В цьому випадку мормони просто надають текстові потрібне їм значення, якого в тексті не існує.

Невідповідність з іншими частинами Біблії

По-друге, тлумачення Євреїв 12:9 мормонами не відповідає вченню Біблії про отцівство Бога.

Отцівство Бога як Творця. В посланні Якова у першому розділі сімнадцятому вірші є фраза (з подібною конструкцією до Євр. 12:9), в якій Бог названий "Отцем світил". Якщо сприймати цю фразу буквально, не враховуючи образної мови, то можна прийти до висновку, що світила небесні - це буквально діти Божі, народжені ним. Але інші тексти Біблії допомагають нам зрозуміти, що тут автор використовує образну мову і фактично говорить про Бога як Творця світил (Йов 9:8, 9; Пс. 8:4; Іс. 42:5; 45:12). Бог названий також отцем всіх людей в тому сенсі, що Він створив їх і турбується про них по-батьківськи (Зах. 12:1; Чис. 16:22; пор. Йов 3:14; Іс. 45:12; Єр. 27:5; 1 Пет. 4:19).

Бог як Отець християн. Ще одна концепція отцівства Бога висловлена в усиновленні Богом віруючих в Ісуса Христа. Апостоли часто називали Бога "Отець наш" (Рим. 1:7; 1 Кор. 1:3; 2 Кор. 1:2; Гал. 1:4; Еф. 1:2; Фил. 1:2; 4:20). Але це отцівство стало можливим завдяки викупленню, яке здійснив Ісус. Коли ми приймаємо Його, то Бог приймає нас в сім'ю своїх дітей (Ів. 1:12-13). Саме через віру в Христа Бог робить нас Своїми дітьми (Гал. 3:26; Рим. 8:14-16).

Бог як Отець Ісуса. Тільки один Ісус має особливий статус синівства. Його статус відрізняється від статусу християн. Його становище і статус як Сина Божого зумовлені Його унікальністю. Він названий однородженим Сином (Ів. 3:16), єдиним у своєму роді, унікальним (див. грецьк. моногенейс). Тільки Ісусові притаманна та сама сутність, що й Отцеві, тільки в Ньому є вся повнота божества (Кол. 2:9). Він був народжений Отцем і Його народження відрізняється від нашого народження від Бога. Християни - діти за всиновленням, Христос - Син за природою (Ів. 1:18). Наше народження відбулося тут, на землі, народження Христа відбулося в вічності (пор. 1 Ів. 5:1 та Кол. 1:15).

На тлі ще одного уривку з Нового Заповіту твердження мормонів про всезагальне духовне братство людей виглядає сумнівним. Цей текст в Івана 8:44: "Ваш батько - диявол, і пожадливісті батька свого ви виконувати хочете". Співрозмовники Ісуса стверджували про себе: "одного ми маєм Отця - то Бога" (Ів. 8:41). Але Ісус каже їм у відповідь: "Ваш батько - диявол".

Висновки

Тому ми не можемо погодитися ґрунтованими на вірші з послання до Євреїв 12:9 твердженнями мормонів про всезагальне братство людей внаслідок їх народження від Бога Отця в доземному бутті. Ці твердження не мають ніяких текстових підстав, вони суперечать контекстові послання до Євреїв та Біблії в цілому.

У розмові з послідовниками Церкви Ісуса Христа Святих останніх днів варто поставити такі питання: "Як, використовуючи буквально тлумачення тексту, ви поясните Як. 1:17?" та "Як ви узгодите Ів. 8:44 і ваше твердження про всезагальне братство людей?" А також: "Чи ви досліджували, що Біблія вчить про отцівство Бога? Коли ми стаємо Його дітьми згідно з Біблією?"

---

¹The Father, Elohim, is called the Father because he is the literal father of the spirits of mortals (Heb. 12:9). This paternity is not allegorical. All individual human spirits were begotten (not created from nothing or made) by the Father in a premortal state, where they lived and were nurtured by Heavenly Parents. These spirit children of the Father come to earth to receive mortal bodies"